

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 12 fra folketingsåret 2005-06 (se Folketingstidende tillæg A side 853 og 855 og Folketingets forhandlinger side 1421) og beslutningsforslag nr. B 100 fra folketingsåret 2002-03 (se Folketingstidende tillæg A side 4226 og 4228 og Folketingets forhandlinger side 8020).

Hensigten med dette forslag er dels at skabe større retssikkerhed for borgerne, når de skal have hjælp fra det offentlige, dels at skabe større økonomisk lighed mellem kommunerne.

Ydelse	Refusionsprocent
Kontanthjælp passiv/aktiv	35/65
Revalidering	65
Fleksjob	65
Førtidspension før 1998/fra 1999	50/35
Sygedagpenge	100/50/0 (afhængig af varigheden af sygedagpengeperioden)
Ledighedsydelse	35

Det er altså kommunaløkonomisk gunstigst

- at få flest mulige borgere overtalt til at søge efterløn frem for at visitere dem til førtidspension,
- at tildele førtidspension til færrest mulige,
- at opprioritere de fleksjobsvisiterede, der er berettiget til ledighedsydelse, på bekostning af dem, der modtager kontanthjælp i ventetiden, og
- at syge mennesker er så kort tid som muligt i sygedagpengesystemet. Det er kommunen, der afgør, om en dagpengeperiode kan forlænges.

Borgeren bør have ret til sygedagpenge, indtil vedkommende er raskmeldt, eller indtil det er afklaret, at vedkommende ikke bliver i stand til at genoptage arbejdet og der i stedet skal ske revalidering eller visitation til fleksjob eller tilkendes førtidspension. Desværre er der jævnligt eksempler på mennesker, der havner i et hul, i værste fald helt uden forsørgelsesgrundlag.

Hvis der indføres 100 pct. statsrefusion for alle overførselsindkomster, som der allerede er for folkepension og efterløn, vil kommunerne kunne koncen-

De nuværende regler for statsrefusion til kommunerne for forskellige overførselsindkomster fører til, at mange mennesker kommer i klemme på grund af kassetænkning. Borgernes retssikkerhed er truet af det nuværende system, fordi det for kommunen har forskellig økonomisk betydning, hvilken indsats man vælger over for det enkelte menneske. Mens udgifter til folkepension og efterløn refunderes fuldt ud af staten, er der vidt forskellige refusionssatser for de øvrige indkomstoverførsler:

trere sig om at se på, hvad der er bedst for det enkelte menneske, i stedet for at se på, hvad der er bedst for kommunekassen. Ligesom kommunerne med borgere, der modtager folkepension, vil få et økonomisk incitament til forebyggende arbejde for ikke at få øgede udgifter til hjemmehjælp, hjemmepleje osv., vil de også i forbindelse med borgere, der modtager andre former for overførselsindkomst, have et økonomisk incitament til forebyggende arbejde og til så vidt muligt at få folk i arbejde, så man forebygger sociale problemer og får øgede skatteindtægter.

Med de nuværende refusionssatser skabes meget ulige økonomiske vilkår for kommunerne. Det skyldes den meget skæve befolkningssammensætning, hvor der er kommuner (især udkantskommuner) med en stor andel af førtidspensionister og kontanthjælpsmodtagere.

I Rudersdal Kommune modtog 3,8 pct. af borgerne førtidspension i 2007, men i Lolland Kommune modtog 12,6 pct. af borgerne førtidspension. Det er meget dyrt for Lolland Kommune, fordi kun 35 pct. af udgif-